U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2017, čj. 4365/17/5100-41454-711974, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 2. 2018, čj. 31 Af 23/2017-79,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Brně domáhal zrušení či vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2017. Krajský soud v Brně postoupil věc Krajskému soudu v Hradci Králové jako místně příslušnému. Žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků, ustanovení zástupce a namítl podjatost všech soudců Krajského soudu v Hradci Králové. O námitce podjatosti rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením čj. Nao 269/2017-40 tak, že žádný ze soudců krajského soudu není z projednávání věci vyloučen.

[2] Krajský soud poté usnesením čj. 31 Af 23/2017-49 rozhodl o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, zamítl návrh na ustanovení zástupce a žalobě nepřiznal odkladný účinek. Kasační stížnost proti tomuto usnesení odmítl Nejvyšší správní soud pro opožděnost usnesením čj. 7 As 370/2017-14.

[3] Krajský soud následně žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku. Na tuto výzvu reagoval žalobce podáním, ve kterém opětovně žádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. Vzhledem k tomu, že žalobce poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil, krajský soud řízení v záhlaví specifikovaným usnesením zastavil. Krajský soud o opakovaných žádostech nebyl povinen rozhodovat, neboť žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti a důvody pro osvobození od soudních poplatků.

[4] Dne 6. 3. 2018 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatele“) proti v záhlaví označenému usnesení krajského soudu, jímž soud zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného z důvodu nezaplacení soudního poplatku.

[5] Současně s kasační stížností požádal stěžovatel o přiznání osvobození od soudních poplatků, ustanovení zástupce soudem a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti soud rozhodl usnesením čj. 8 Afs 42/2018-22 tak, že stěžovateli nepřiznal osvobození od soudního poplatku (výrok I.), zamítl mu žádost na ustanovení zástupce (výrok III.) a kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek (výrok V.). Zároveň uložil žalobci povinnost zaplatit do tří dnů od právní moci usnesení soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku (výrok VI.).

[6] Výše uvedeným usnesením soud rovněž vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za podanou kasační stížnost (výrok II.), jakož ho ve stejné lhůtě vyzval k předložení plné moci advokáta nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (výrok IV.). V souvislosti s těmito výroky byl stěžovatel poučen o právních následcích jejich nesplnění.

[7] Usnesení čj. 8 Afs 42/2018-22 bylo doručeno stěžovateli dne 16. 4. 2018. Lhůta pro předložení plné moci advokáta (či prokázání vysokoškolského právnického vzdělání) uplynula dne 2. 5. 2018.

[8] Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve stanovené lhůtě vadu řízení spočívající v nedostatku náležitého právního zastoupení neodstranil, ačkoliv byl o důsledcích neodstranění této vady řádně poučen, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost odmítl.

[9] K žádosti o prodloužení lhůty tří dnů na zaplacení soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze dne 20. 4. 2018 Nejvyšší správní soud uvádí, že výrok VI. usnesení čj. 8 Afs 42/2018-22 vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (viz usnesení Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 27/2012-32). Splatnost poplatku určuje § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích a výslovně stanoví, že „[v]*zniká-li poplatková povinnost způsobem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. e) až j), je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena.*“ Soud nemůže tuto lhůtu na žádost prodloužit, nejedná se o lhůtu k provedení úkonu. Dále proti usnesení čj. 8 Afs 42/2018-22 není opravný prostředek přípustný.

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, protože byl návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. května 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu